Rok XV. Lubliniec, dnia 18 czerwca 1938 r. Nr. 24.

TYGODNIK POWIATOWY
NA POWIAT LUBLINIECKI

„Tygodnik Powiatowy" wychodzi raz w tygodniu i kosztuje z odniesieniem do domu 3.00—zł. kwartalnie. — Ogłoszenia kosztują 60 gr za dwułamowy wiersz petytowy lub jego miejsce. Ogłoszenia przyjmuje się tylko w Starostwie, pokój 8.
Za redakcję odpowiada J. Dubowski, Dyrektor biur Wydz. Pow. w Lublińcu. Drukiem i nakładem Wydziału Powiatowego w Lublińcu

Rozporządzenia władz i urzędów.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 38)

Rozporządzenie

Ministrów Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych.

z dnia 24 maja 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Opieki Społecznej i Komunikacji w sprawie odbywania w roku 1938 służby pracy na podstawie art. 79 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym.

Na podstawie art. 79 i 195 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220) zarządza się co następuje:

§ 1.

(1) Artykuły powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220).

(2) Paragrafy powołane w rozporządzeniu niniejszych bez bliższego określenia oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

§ 2.

(1) Obowiązkowi odbycia służby pracy w myśl art. 79 podlegają ci poborowi uznani za zdolnych do zasadniczej służby wojskowej (kat. A), którzy w myśl art. 78 w związku z art. 192 mają prawo do odbywania skróconej zasadniczej służby wojskowej.

(2) Szkoły (zakłady naukowe) i egzaminy, których ukończenie lub złożenie uprawnia do odbywania skróconej zasadniczej służby wojskowej wymienia załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 8 lipca 1937 r. o zakładach naukowych tudzież egzaminach, których ukończenie lub złożenie uprawnia do skróconej służby wojskowej (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 453).

§ 3.

(1) Służbę pracy odbywa się w Junackich Hufcach Pracy zorganizowanych na podstawie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 września 1936 r. o służbie pracy młodzieży (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 515) i rozporządzenia Ministrów Spraw Wojskowych i Opieki Społecznej z dnia 10 lutego 1937 r. w tej samej sprawie [Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 99].

[2] Służbę pracy można odbywać również w innych organizacjach, które określa Minister Spraw Wojskowych drogą szczególnego zarządzenia o powołaniu do służby pracy.

§ 4.

[1] Służbę pracy odbywa się przed wcieleniem do szeregów, przez czas 4 tygodni.

[2] W Junackich Hufcach Pracy służbępracy odbywa się w następujących terminach:

a] od dnia 20 czerwca do dnia 17 lipca 1938 r.,
b) od dnia 20 lipca do dnia 16 sierpnia 1938 r.
c) od dnia 19 sierpnia do dnia 15 września 1938 r.

[3] Termin odbywania służby pracy w innych organizacjach określają szczególne zarządzenia Ministra Spraw Wojskowych.

§ 5.

[1] Poborowi zamierzający poddać się egzaminowi konkursowemu celem przyjęcia do szkół wyższych mają zgłosić tę okoliczność przedstawicielowi wojska i marynarki wojennej w komisji poborowej, który okoliczność tę wpisuje do ewidencji wojskowej.

[2] Poborowy, który zgłosił zamiar poddania się egzaminowi konkursowemu, nie będzie wzywany do

służby pracy w terminie uniemożliwiającym mu poddanie się temu egzaminowi.

§ 6.

Do służby pracy powołują na podstawie szczególnego zarządzenia Ministra Spraw Wojskowych powiatowi komendanci uzupełnień według rozdzielnika przydziału do poszczególnych jednostek organizacyjnych Junackich Hufców pracy.

§ 7.

Powołanie do służby pracy następuje imiennymi kartami powołania, określającymi:

a] termin [dzień i godzinę] oraz miejsce stawienia się do służby pracy,

b] rygory karne z powodu niedopełnienia obowiązku stawiennictwa.

§ 8.

Powołani do służby pracy korzystają z przejazdu na koszt Skarbu Państwa z miejsca zamieszkania [pobytu] do miejsca stawienia się w sposób i na warunkach, przysługujących powołanym do czynnej służby wojskowej w myśl § 402 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1934 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym [Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 757).

§ 9.

[1] Niestawienie się do służby pracy może być usprawiedliwione obłożną chorobą wezwanego.

[2) W razie niemożności stawienia się z powodu obłożnej choroby do służby pracy poborowy zawiadamia o tym powiatowego komendanta uzupełnień, dołączając do zawiadomienia otrzymaną kartę powołania oraz świadectwo lekarskie, stwierdzające obłożną chorobę i niemożność stawienia się.

[3) Świadectwo lekarskie powinno być wystawione przez lekarza urzędowego; w razie niemożności uzyskania takiego świadectwa należy przedstawić świadectwo lekarza prywatnego. Koszty świadectwa lekarskiego ponosi poborowy.

[4] W świadectwie lekarskim należy stwierdzić:

a] że powołany jest obłożnie chory [z dokładnym podaniem rodzaju choroby);

b] że stwierdzona obłożna choroba czyni poborowego niezdolnym do stawienia się do służby pracy;

c] przypuszczalny czas trwania obłożnej choroby.

§ 10.

(1] Powiatowy komendant uzupełnień po otrzymaniu zawiadomienia poborowego i świadectwa lekarskiego, stwierdzającego niemożność stawienia się do służby pracy postępuje w sposób następujący:

a] jeżeli według świadectwa lekarskiego obłożna choroba nie wyklucza możliwości powołania poborowego do służby pracy w innym terminie — przesuwa termin stawiena się poborowego;

b) jeżeli według świadectwa lekarskiego obłożna choroba wyklucza możliwość powołania poborowego do służby pracy przed odbyciem zasadniczej służby wojskowej -- zwalnia poborowego od służby pracy;

c) jeżeli według świadectwa lekarskiego obłożna choroba jest tego rodzaju, iż w jej następstwie zdolność poborowego do służby wojskowej ulegnie zasadniczej zmianie (zmiana kategorii] — zwraca się do powiatowej władzy administracji ogólnej o ponowne zbadanie z urzędu przez komisję poborową zdolności poborowego do służby wojskowej.

(2] O zarządzeniach wydanych w myśl ust. [1] lit. b), c], powiatowy komendant uzupełnień zawiadamia komendanta jednostki organizacyjnej Junackich Hufców Pracy, do której poborowy został powołany.

§ 11.

[1] W razie niestawienia się wezwanego do służby pracy bez usprawiedliwionych powodów w czasie i miejscu określonym w karcie powołania, komendant jednostki organizacyjnej Junackich Hufców Pracy zawiadamia o tym powiatowego komendanta uzupełnień, który zwraca się do powiatowej władzy administracji ogólnej właściwej ze względu na miejsce zamieszkania [pobytu] poborowego o przymusowe doprowadzenie.

(2) Niezależnie od przymusowego doprowadzenia należy wszcząć przeciw poborowemu postępowanie karne o wykroczenie z art. 171 lit. b]; w razie skazania za to przestępstwo powiatowa władza administracji ogólnej zawiadamia o tym powiatowego komendanta uzupełnień, który w myśl art. 82 ust. (1] lit. b] pozbawia poborowego prawa do odbywania skróconej zasadniczej służby wojskowej.

§ 12.

[1] O ukończeniu lub nieukończeniu przez poborowego służby pracy komendant jednostki organizacyjnej Junackich Hufców Pracy zawiadamia powiatowego komendanta uzupełnień, który dane te wpisuje do ewidencji wojskowej.

[2] W razie nieukończenia przez poborowego służby pracy należy w zawiadomieniu do powiatowego komendanta uzupełnień wyraźnie podać, czy nieukończenie służby pracy nastąpiło z winy, czy też bez winy poborowego.

[3] Za nieukończenie służby pracy z własnej winy uważa się wydalenie ze służby pracy orzeczone w trybie postępowania dyscyplinarnego w myśl art. 16 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 września 1936 r. o służbie pracy młodzieży (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 515].

[4) W razie nieukończenia przez poborowego służby pracy z jego winy, powiatowy komendant uzupełnień pozbawia poborowego prawa do odbywania skróconej zasadniczej służby wojskowej.

§ 13.

[1] Nieodbycie służby pracy niebędzie przeszkodą w przyznaniu poborowemu prawa do skróconej zasadniczej służby wojskowej, jeżeli:

a) nieodbycie służby pracy nastąpiło z powodu zwolnienia poborowego z tej służby bez jego winy;

b] do służby pracy nie został powołany.

[2] Niepowołanie do służby pracy powiatowy komendant uzupełnień wpisuje do ewidencji wojskowej.

§ 14.

Służbę pracy odbywa się w sposób, jaki określają szczególne zarządzenia Ministra Spraw Wojskowych.

§ 15.

[1] Obowiązani do służby pracy otrzymują zaświadczenia o odbyciu tej służby, o nieodbiu jej bez własnej winy oraz w przypadku niepowołania ich do służby pracy.

[2] Zaświadczenia o odbyciu służby pracy oraz zaświadczenia o nieodbyciu jej bez własnej winy wydaje komendant jednostki organizacyjnej Junackich Hufców Pracy, do której poborowy został powołany. Zaświadczenia o niepowołaniu do służby pracy wydaje powiatowy komendant uzupełnień.

§ 16.

Przy zwolnieniu ze służby pracy przysługuje poborowym przejazd koleją na koszt Skarbu Państwa z miejsca służby do miejsca zamieszkania [pobytu] w sposób i na warunkach przysługujących żołnierzom zwolnionym z czynnej służby wojskowej.

§ 17.

Przepisy rozporządzenia niniejszego, dotyczące Junackich Hufców Pracy stosują się odpowiednio do organizacyj określonych przez Ministra Spraw Wojskowych w myśl § 3 ust. [2].

§ 18.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych:
Kasprzycki

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

Przedruk z Mon. Pol. nr 78 z dnia 5 kwietnia 1938 r. poz. 111.

Zarządzenie
Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 26 marca 1938 r.

o organach i kierownictwie przygotowań obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej w zakresie akcji przeciwpożarowej.

Na podstawie § 5 pkt 2, § 7, 11, 14 i 17 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. o przygotowaniu w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej Państwa (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 73) zarządzam co następuje:

1. Organami obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej w zakresie akcji przeciwpożarowej są straże pożarne: ochotnicze, przymusowe, zawodowe i prywatne oraz okręgowe pogotowia pożarne.

2. Kierownictwo przygotowań obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej w zakresie akcji przeciwpożarowej sprawują organa inspekcyjne i instrukcyjne (Korpus Techniczny) Związku Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Kierownictwo, o którym mowa w pkt 2 niniejszego zarządzenia, wykonywują organa inspekcyjne i instrukcyjne przez:

a) organizowanie i prowadzenie wyszkolenia w obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej w zakresie akcji przeciwpożarowej,

b) czuwanie nad gotowością bojową straży i okręgowych pogotowi pożarnych w dziedzinie obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej,

c) stawianie wniosków co do zaopatrzenia straży i pogotowi w sprzęt techniczny dla potrzeb obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej w zakresie akcji przeciwpożarowej,

d) wydawanie opinii fachowych przy nabywaniu przez gminy, przedsiębiorstwa, zakłady, instytucje, straże lub pogotowia sprzętu technicznego dla potrzeb obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej w zakresie akcji przeciwpożarowej.

4. Kierownictwo przygotowań obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej w zakresie akcji przeciwpożarowej wykonywanych przez straże pożarne zawodowe w gminach miejskich, liczących ponad 200.000 mieszkańców, sprawuje Inspektor Naczelny Związku Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej, a w gminach miejskich, liczących od 40.000 do 200.000 mieszkańcow — właściwi terytorialnie inspektorzy wojewódzcy Związku Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej.

W pozostałych gminach kierownictwo przygotowań obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej w zakresie akcji przeciwpożarowej sprawują właściwi terytorialnie instruktorzy powiatowi Związku Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Na wniosek właściwych wojewodów kierownictwo przygotowań obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej w zakresie akcji przeciwpożarowej, wykonywanych przez straże pożarne zawodowe w gminach miejskich, liczących ponad 40.000 mieszkańców, może być przez Ministra Spraw Wewnętrznych przekaza-

ne Inspektorowi Naczelnemu Związku Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Sławoj Składkowski.

(Przedruk z Dziennika Ustaw Śląskich Nr 11)

Rozporządzenie
Śląskiej Rady Wojewódzkiej

z dnia 4 maja 1938 r.

w sprawie ulg w opłatach od pojazdów mechanicznych na Wojewódzki Fundusz Drogowy.

Na podstawie art. 6 i 12 ustawy z dnia 30 marca 1931 r. o Wojewódzkim Funduszu Drogowym (Dz. Ust. Śl. z 1933 r. nr 16 poz. 36) zarządza się co następuje:

§ 1.

Opłaty na Wojewódzki Fundusz Drogowy, określone w art. 4 ust. (1) pkt. 2) ustawy z dnia 30 marca 1931 r. o Wojewódzkim Funduszu Drogowym (Dz. U. Śl. nr 16, poz. 36 z r. 1933), w § 1 pkt. 1 rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 18 września 1935 r. w sprawie zmiany opłat od pojazdów mechanicznych na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego [Dz. U. Śl. nr 18, poz. 25), oraz w § 5 rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 4 sierpnia 1936 r. w sprawie ulg w opłatach od niektórych pojazdów mechanicznych na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego (Dz. U. Śl. nr 17, poz. 30) obniża się:

1) dla pojazdów mechanicznych ciężarowych i traktorów (ciągników), zarejestrowanych po raz pierwszy po dniu 1 grudnia 1936 r. do 20,— zł rocznie od pojazdu o ciężarze własnym do 2.000 kg i do 50,— zł od pojazdu o ciężarze ponad 2.000 kg; obniżkę stosuje się w czasie od 1 kwietnia 1938 r. do końca pięcioletniego okresu, liczonego od dnia pierwszej rejestracji.

2) dla przyczepek od pojazdów mechanicznych ciężarowych i traktorów do 20,— zł rocznie od każdej przyczepki; — obniżkę stosuje się w czasie od 1 kwietnia 1938 r. do końca pięcioletniego okresu, liczonego od dnia pierwszej rejestracji.

§ 2.

(1) Opłaty na Wojewódzki Fundusz Drogowy od doróżek samochodowych, określone w § 3 rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 4 sierpnia 1936 r. w sprawie ulg w opłatach od niektórych pojazdów mechanicznych na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego (Dz. U. Śl. nr 17, poz. 30), obniża się dla pojazdów mechanicznych, rejestrowanych po raz pierwszy po dniu 1 kwietnia 1938 r. do 20,— zł rocznie od pojazdu — na okres 5 lat od dnia tej rejestracji.

(2) Ulgę w opłatach, określoną w ust. (1), stosuje się również do pojazdów (dorożek samochodowych), rejestrowanych po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 1936 r., jednakże tylko w czasie od dnia 1 kwietnia 1938 r. do końca pięcioletniego okresu, liczonego od dnia pierwszej rejestracji.

§ 3.

Przy stosowaniu ulg, ustalonych w §§ 1 i 2 część roku budżetowego liczy się za cały rok.

§ 4.

Ulgi, ustalone rozporządzeniem niniejszym, stosuje się jedynie do pojazdów mechanicznych, których silniki poruszane są materiałami pędnymi, podlegającymi opłatom na Państwowy Fundusz Drogowy.

§ 5.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się Wojewodzie Śląskiemu.

§ 6.

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1938 r.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 21 grudnia 1936 r. w sprawie ulg w opłatach od pojazdów mechanicznych na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego [Dz. U. Śl. nr 24 poz. 39].

Śląska Rada Wojewódzka:

Przewodniczący

w z.

(—) Dr. Saloni,

Wicewojewoda.
